



Vanhin
Claudio R. M. Costa
seitsemänkymmenen
koorumiasta

Moroni ja mekaanikko



*”Ja pikkulapsi paimentaa niitä”
(2. Nefi 30:12).*

Monia vuosia sitten Brasiliassa perheemme oli ajamassa kotiin São Pauloon käytyämme sukulaisten luona. Juuri kun ajoimme jyrkkää ylämäkeä, automme sammui.

Yritimme usean minuutin ajan käynnistää autoa uudelleen. Mutta se ei lähtenyt käyntiin. Auto toisensa jälkeen ajoi ohitsemme. Kukaan ei pysähtynyt auttamaan.

Viimein sanoin perheelleni, että meidän pitäisi rukoilla. Kuusivuotias poikamme Moroni sanoi: ”Älä ole huolissasi, isi. Minä rukoilin jo.”

”Mitä sinä rukoilit?” kysyin.

”Rukoilin taivaalliselta Isältä, että *oikeanlainen* ihminen tulisi auttamaan meitä”, hän sanoi.

Pian kaksi kirkasta valoa ilmaantui automme taakse.

Siellä oli hinausauto. Sen kuljettaja oli mekaanikko.

”Olette kyllä tosi onnekkaita”, hän sanoi. ”Lopetin juuri päivän työt ja olin kotimatalla.”

Hän korjasi automme. Sitten hän ajoi perässämme varmistaakseen, että pääsimme turvallisesti kotiin.

Kysyin Moronilta, tiesikö hän, kuinka erityinen tämä kokemus oli. ”Tietysti”, hän sanoi. ”Taivaallinen Isä kuuli minun rukoukseni. Ja nyt minulla on oma todistus! Minun ei tarvitse lainata sitä enää sinulta, isi.” Sydäntäni liikutti Moronin uskollinen esimerkki.

Moroni on nyt aikuinen, mutta muistan yhä hänen pienenä näyttämänsä hyvän esimerkin. Vaikka olet lapsi, voit olla esimerkki perheellesi ja ystävillesi. ■